

VLAAMSE ADVIESCOMMISSIE VOOR VOLKSRAADPLEGINGEN

VAV 2010/2

In haar vergaderingen van vrijdag 5 maart 2010 en vrijdag 4 juni 2010, telkens om 10.30 uur, heeft de Vlaamse Adviescommissie voor Volksraadplegingen, samengesteld uit:

De heer Brecht Steen, Voorzitter,

De Heer Johan Ackaert,

De heer Jean Dujardin (5/3/10)

Mevrouw Cathy Van Durmen (4/6/10)

Mevrouw Raymonde Rommel , stemgerechtigde leden

Mevrouw Lieve Raiglot,

De heer Joan Halsberghe, leden met raadgevende stem

de heer Rudy Janssens, secretaris

Mevrouw Julia Jacobs, plaatsvervangend secretaris

beraadslaagd over de vraag van het gemeentebestuur van Destelbergen, en de opmerking hierover overgemaakt door de initiatiefnemers, of de hiernavolgende vraag die de vzw BOMA aan de inwoners van de gemeente wil voorleggen, aanvaardbaar is

“Gaat U akkoord dat het gemeentelijk recyclagenparkenbeleid het voorrecht is van het gemeentebestuur zonder rekening te houden met een inspraakorgaan dat een bindend advies geeft en dat bestaat uit vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld (inclusief BOMA)”,

en op vrijdag 4 juni 2010 het volgende advies gegeven:

De leden van de Vlaamse adviescommissie zijn van oordeel dat het **onderwerp** van de aan de bevolking voor te leggen vraag *in casu* niet toelaatbaar is.

Weliswaar kan het beleidsdomein waarop de vraag betrekking heeft, in beginsel worden beschouwd als een aangelegenheid van gemeentelijk belang (het beleid inzake recycling van afvalstoffen) en tevens een zaak van algemeen lokaal

beleid (het geven van inspraak aan de burger bij dat beleid). Dat het te voeren afvalstoffenbeleid ook financiële aspecten kan bevatten (bijv. het invoeren van een retributiereglement) doet daar niets van af.

In dat verband verwijst de commissie naar haar advies van 15 juni 2009 waarin, naar aanleiding van een vraag over het betalend maken van het parkeren in de aanpalende straten van de Grote Markt van de stad Poperinge, de commissie het volgende stelde:

Uit de gegevens van het dossier blijkt niet dat het ganse project en een optimale regeling van het parkeergegeven op de Grote Markt en in de onmiddellijke omgeving uitsluitend kunnen worden gerealiseerd door het betalend parkeren uit te breiden. Het komt de Commissie voor dat dezelfde doelstellingen ook door andere financiële en beleidsmaatregelen kunnen worden bereikt, m.a.w. zonder dat de invoering van een retributiereglement in de aanpalende straten noodzakelijk is

In dat verband wenst de Commissie trouwens nog te verwijzen naar een advies dat zij uitbracht op 10 juli 1998 (VAV/1998/9) naar aanleiding van de vraag "Dient het gemeentebestuur er voor te zorgen dat er in Gent gratis openbaar vervoer komt zoals in Hasselt? Ja of Neen?" en waaromtrent zij stelde

"De Commissie wil hiermee niet zeggen dat artikel 323 van de nieuwe gemeentewet per definitie zou betekenen dat elk onderwerp met financiële repercussies van een raadpleging zou zijn uitgesloten"

De conclusie is dan ook dat hoewel er tussen het betalend parkeren enerzijds en de heraanleg van de grote markt en de bouw van een ondergrondse parking onbetwistbaar een inhoudelijk, technisch en financieel verband bestaat, dit verband niet van die aard is dat het voorwerp van de eerste twee vragen samenvalt met het voorwerp van de derde vraag. De gemeente beschikt immers over verschillende mogelijkheden om de mobiliteits- en parkeerproblematiek die met het heraanleggen van de Grote Markt gepaard gaat, op te vangen, zodat het antwoord op de eerste twee vragen, niet noodzakelijk en uitsluitend samenvalt met het antwoord op de (verboden) vraag of betalend parkeren moet worden ingevoerd"

Dezelfde redenering kan ook toegepast worden op het onderwerp van de voorliggende vraag van de VZW BOMA. Ook het afvalstoffenbeleid van de gemeente kan immers op een andere wijze worden gereguleerd dan door het opleggen van een retributie aan de inwoners.

Bij nader toezien echter, willen de initiatiefnemers met hun vraag in werkelijkheid de beslissing over het afvalstoffenbeleid door de gemeente afhankelijk maken van een bindend advies van een adviesorgaan (waartoe ook de vzw Boma zou behoren). Door de vraag op deze wijze te stellen, wordt het gemeentelijk belang "gedenatureerd". Een gemeentelijke beslissing afhankelijk maken van een bindend advies van een inspraakorgaan komt neer op het wijzigen van het gemeentelijk besluitvormingsproces op een manier die niet alleen in strijd is met de Grondwet, maar eveneens in strijd is met ons democratisch bestel, dat er op gestoeld is dat beleidsbeslissingen worden genomen door daartoe bevoegde overheidsorganen. Door een beslissingsbevoegdheid afhankelijk te willen maken van een bindend advies van private personen, zullen de initiatiefnemers in werkelijkheid een onderwerp aan de bevolking voorleggen waarvoor de gemeente *a fortiori* niet bevoegd is en die derhalve niet behoort tot het gemeentelijk belang.

Een tweede bemerking van de Adviescommissie is dat de vraag, zoals ze door de initiatiefnemers wordt voorgesteld, in feite uit drie afzonderlijke onderdelen bestaat, zodat het onmogelijk is ze te beantwoorden met een eenvoudig "ja" of "neen". In die mate is de vraag niet conform met de bepaling van artikel 218 van het Gemeentedecreet en dus niet toelaatbaar.

Tenslotte stelt de Commissie vast dat de vermelding van artikel 196 van het Strafwetboek nergens terug te vinden is op het voorgelegde (oorspronkelijke) handtekeningformulier dat door de initiatiefnemers wordt gebruikt, wat in strijd is met artikel 207 van het Gemeentedecreet. De namen van de natuurlijke personen die optreden als initiatiefnemer dienen eveneens te worden vermeld.

DIT ADVIES WERD UITGEBRACHT MET EENPARIGHEID VAN STEMMEN.

De Voorzitter,

Brecht Steen.